

[PŁODZIDYM *sb m*

I sg płodzidzym(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

*Prawdopodobnie: Człowiek mówiący głupstwa: Zdobywa fię [minister nadworny] w rzeczy ná obyczáyną mowę/ ále iáko trudno multanki álbo gaydy nádęte piáftowác żeby nie záwrzały/ ták trudno dumą kácerfką myśl náperzoną hámowác/ y ięzyk w zórzeczeńftwie wyćwiczoný zátrzymác/ áby w mowie lżyć ludzi niemiał. Raz mię Doktorem/ człowiekiem vczonym/ dobrym y zacnym kaznodzieią tytułuie: á pochwilce wężowitą/ płodzidymem/ kuchmiftrzem piekielnym názywa. Czółem z tákiey vczty. A więc to łzczyrość/ więc to proftota? á nie ráczey niełzczyrość á obłuda?
*GrodzCzyś I 45.**

FP